

הקונכייה

ס. וורונין

ים ארוכות, דגים לא זהירים, סרטני חופים עייפים והרבה, הרבה צדפים קטנים. ולפעמים מביא הים גם קונכיות גדולות, נהדרות. אך זה קורה לעתים רחוקות מאוד. בכל אופן לגרישה עוד אף פעם לא הזדמן למצוא כזו.

כבר מעל שבוע שרקה הרוח מעל הים. הגלים הכו בחוף בכל כוחם. אך הרוח שקטה בהדרגה והים נרגע. הוא נעשה חלק, השתקף בשמש ודמה למראה ענקית. "מה תביא לי היום במתנה?" שאל

בזמן הסערה הים נעשה זועף ושחור, הרוח מרימה עליו גלים גבוהים, כל כך גבוהים שלפעמים הם מסתירים גם את השמש. הגלים מביאים לחוף וזורקים על החול אצות

אותה בשתי ידיו וקירב לאוזנו.
והקונכייה מיד השמיעה רעשים. הוא
שמע את קולה של הרוח, רעש
הגלים ושריקת מפרשים..

ועכשיו גרישה ראה שבים שטה
ספינה. על התורן שלה התנופף דגל
שחור. על החרטום עמד שודד הים
בעל עין אחת. בחגורתו ראה גרישה
אקדח ופגיון. וקרה איכשהו, גרישה
לא הבין איך, אך הוא מצא את עצמו
על הספינה הזו. וראה נערה קשורה
לתורן בחבל חזק.. היא קראה
לעזרה..
"איך אוכל לעזור לך?" שאל אותה
גרישה.
"תן לי את הקונכייה" ענתה הנערה.
גרישה מאוד לא רצה להיפרד

מהקונכייה, אך חבל היה לו על
הנערה והוא נתן לה את הקונכייה.
והנערה בין רגע הפכה לציפור ועפה
משם.
וגרישה ראה שהוא עומד על החוף
ומחזיק את הקונכייה בידיו.
"איך זה קורה?" חשב גרישה
מופתע ושוב קירב את הקונכייה
לאוזנו. והיא שוב רעשה והתחילה
לזמזם...
וגרישה ראה בים אוניית מלחמה ועל
גשר הפקוד שלה רב-חובל צעיר.
ויחד עם כך ראה גרישה צוללת של

אויב. והוא הבין שעכשיו הצוללת
תטיל טורפדו והאונייה תושמד.
וכשרק הבין זאת, מצא את עצמו על
גשר הפיקוד יחד עם רב-החובל.
"איך אוכל לעזור?" קרא גרישה
לרב-החובל.
"אם תזרוק את הקונכייה לים,
הצוללת תשקע ואנו ננצל!" ענה
רב-החובל.
"טוב!" ענה גרישה וכבר הניף את
הקונכייה, כשפתאום ראה שבים
עוברת שוב הסירה המהירה.
"הי! הקונכייה אצלך!" קרא הנער

חשב גרישה "אם לא אעזור, האויב
ישמיד את האונייה!"
והוא לא חכה יותר וזרק את
הקונכייה בכוח לים. היא הבריקה
בשמש כמו פנס ומיד שקעה במים.
וגרישה עמד שוב על החוף והחזיק
בידיו את הקונכייה הנפלאה.

בעל הסירה. "זרוק לי אותה ואוכל
לקחת אתך לסירה שלי. תן לי את

הקונכייה ועלה!"
"ומה עם האונייה ורב-החובל?"